

Paquet d'infraccions del mes d'octubre: decisions sobre Espanya

En el seu paquet mensual de decisions d'infracció, la Comissió Europea emprèn accions legals contra els estats membres per incompliment de les seves obligacions en virtut del dret de la Unió. L'objectiu d'aquestes decisions, que abasten diversos sectors i àmbits competencials de la UE, és garantir la correcta aplicació del dret de la Unió en benefici dels ciutadans i de les empreses.

A continuació presentem les principals decisions adoptades per la Comissió referents a Espanya agrupades per àmbits d'actuació.

Si voleu més informació sobre el procediment d'infracció de la UE, consulteu el document de [Preguntes i respostes](#) [https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/MEMO_12_12] Podeu trobar informació més detallada sobre els antecedents d'un cas al [registre de decisions sobre procediments d'infracció](#) [https://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=es].

Resums per àmbit d'actuació

6. Fiscalitat i unió duanera

Remissió al Tribunal de Justícia

La Comissió decideix dur ESPANYA, XIPRE, POLÒNIA i PORTUGAL al Tribunal de Justícia de la Unió Europea per no haver notificat les mesures de transposició a l'ordenament jurídic nacional de la Directiva (UE) 2022/2523 (Directiva del segon pilar)

Avui la Comissió Europea ha decidit dur **Espanya** (INFR(2024)0049), **Xipre** (INFR(2024)0020), **Polònia**, (INFR(2024)0113) i **Portugal** (INFR(2024)0119) al Tribunal de Justícia de la Unió Europea per no haver notificat les mesures de transposició a l'ordenament jurídic nacional de la Directiva (UE) 2022/2523 del Consell, de 15 de desembre de 2022, relativa a la garantia d'un nivell mínim mundial d'imposició als grups d'empreses multinacionals i als grups nacionals de gran magnitud a la Unió Europea (Directiva del segon pilar). La transposició de la Directiva és clau per a l'aplicació efectiva a la Unió Europea del segon pilar, el component d'imposició mínima de la reforma de la fiscalitat internacional del G20/OCDE. El segon pilar limitarà la cursa a la baixa en la fiscalitat empresarial. Els beneficis dels grans grups o empreses multinacionals i nacionals que tinguin un volum anual de negoci combinat de com a mínim 750 milions d'euros es gravaran a un tipus impositiu efectiu mínim del 15 %. La Comissió considera prioritària l'aplicació de les normes del segon pilar perquè ajudarà a reduir el risc d'erosió de la base imposable i de trasllat de beneficis i garantirà que els principals grups multinacionals paguin l'impost de societats al tipus mínim mundial acordat.

Tots els estats membres de la UE estaven obligats a adoptar les normes jurídiques necessàries per donar compliment a la Directiva del segon pilar com a tard el 31 de desembre de 2023, i comunicar el text d'aquestes mesures a la Comissió de manera immediata. Les dites mesures són d'aplicació als exercicis fiscals que comencin a partir del 31 de desembre de 2023. A hores d'ara, gairebé tots els estats membres han complert aquestes obligacions. Espanya, Xipre, Polònia i Portugal, però, encara no han notificat les mesures nacionals d'aplicació. La Comissió reconeix que les autoritats estan duent a terme una tasca important per finalitzar la legislació nacional d'aplicació del segon pilar però, fins ara, aquests estats membres no han notificat les

mesures de transposició i per aquest motiu la Comissió executa el tràmit formal de portar Espanya, Xipre, Polònia i Portugal davant del Tribunal de Justícia de la Unió Europea per no haver transposat les disposicions pertinents de la UE. Podeu trobar-ne més informació al [comunicat de premsa](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_24_4884) [https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_24_4884].

7. Mobilitat i transports

Remissió al Tribunal de Justícia

La Comissió decideix dur DINAMARCA i ESPANYA al Tribunal de Justícia de la Unió Europea per no haver adoptat les normes sobre qualificacions professionals en la navegació interior i reconeixement de certificats de tercers països

Avui la Comissió Europea ha decidit dur **Dinamarca** (INFR(2022)0207); (INFR(2022)0210) i **Espanya** (INFR(2022)2042); (INFR(2022)0216) al Tribunal de Justícia de la Unió Europea per no haver aplicat la [Directiva \(UE\) 2017/2397](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX%3A32017L2397) [<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX%3A32017L2397>] relativa al reconeixement de les qualificacions professionals en la navegació interior ni la [Directiva \(UE\) 2021/1233](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX%3A32021L1233) [<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX%3A32021L1233>], que modifica la Directiva (UE) 2017/2397, pel que fa a les mesures transitòries per al reconeixement de les qualificacions professionals per a la navegació interior emeses per països tercers. La Directiva (UE) 2017/2397 defineix les normes i procediments de certificació del personal que opera embarcacions de navegació interior dins de la UE i el reconeixement d'aquestes qualificacions entre estats membres. També estableix mesures transitòries perquè els certificats, les llibretes de servei i els diaris de navegació expedits abans del final del període de transposició de la Directiva conservin la vigència. Les disposicions de la Directiva (UE) 2021/1233 permeten una transició fluida cap al reconeixement de documents emesos per països tercers i garanteixen un nivell de coherència i cooperació entre estats membres de la UE i països tercers amb vista a un sistema de transport eficient per vies navegables interiors arreu d'Europa.

Dinamarca i Espanya no han notificat a la Comissió les mesures pertinents que han adoptat per transposar aquestes dues Directives al seu ordenament jurídic nacional. La Comissió considera que fins ara els esforços de les autoritats han estat insuficients i, per tant, du Dinamarca i Espanya davant del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Podeu trobar-ne més informació al [comunicat de premsa](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_24_4886) [https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_24_4886].

10. Ocupació i drets socials

Cartes de requeriment

La Comissió insta ESPANYA a prevenir l'ús abusiu dels contractes de treball de durada determinada i evitar les condicions laborals discriminatòries en el sector públic

Avui la Comissió Europea ha decidit enviar una carta de requeriment suplementària a **Espanya** (INFR(2014)4334) per no haver protegit prou els treballadors del sector públic de l'ús abusiu de contractes de duració determinada successius. Aquesta pràctica contravé les regles de la UE ([Directiva 1999/70/CE del Consell](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/ALL/?uri=celex%3A31999L0070) [<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/ALL/?uri=celex%3A31999L0070>]), que exigeixen que els estats membres incorporin, en el seu ordenament jurídic nacional, mesures per prevenir i, si escau, penalitzar l'abús per mitjà de successius contractes de treball de durada determinada. La Comissió ha constatat que la legislació espanyola no conté tals mesures en relació amb determinades relacions laborals de durada determinada en el sector públic. Per exemple, la indemnització és la mateixa independentment de si un treballador amb contracte de durada determinada ha estat contractat per a 20 anys o per a 30. I un treballador que, després d'haver treballat durant 20 anys amb una successió de contractes de durada determinada, presenta la renúncia per la raó que sigui –per exemple perquè ha acceptat una altra feina o per tenir cura d'un familiar– no tindrà dret a cap indemnització, encara que una decisió judicial consideri que la successió de contractes de durada determinada és abusiva.

Aquesta carta de requeriment suplementària té en compte les modificacions de la legislació nacional que ha adoptat Espanya després que la Comissió incoés el procediment d'infracció el 2015. La Comissió considera que la nova normativa nacional encara no resol prou bé les qüestions detectades, en particular pel que fa a l'eficàcia de les mesures sancionadores. Per tant, la Comissió envia una carta de requeriment suplementària a Espanya, que ara disposa de dos mesos per donar-hi resposta i esmenar les deficiències que ha assenyalat la Comissió. En cas de no rebre una resposta satisfactòria, la Comissió podria decidir d'emetre un dictamen motivat.

(Font: Representació de la Comissió Europea a Barcelona)